

CÁNDIDA

Una pieza de ANNA TAMAYO ESCALERA

ANNA TAMAYO

JOANGE

SINOPSI

Cándida és un “solo” canalla i personal en el que l'Anna conta, canta i balla la seva experiència amb els fongs vaginals. L'actriu, acompanyada del Joange i del seu violí, es riu del seu propi drama utilitzant tots els recursos que té al seu abast. Amb sarcasme i amb tendresa, amb humor i titelles, amb la seva veu i amb el seu cony, l'Anna converteix una íntima confessió en un espectacle irreverent, emotiu i alliberador.

Durada de l'espectacle: 60 minuts
Espectacle en castellà.

Durant 60 minuts la veu de l'Anna, junt amb la música d'en Joange, trenca amb el silenci de milions de dones amagades sota la incomprensió d'un món dominat pels homes.

Ángela Muñoz Delgado. Teatre Barcelona.

ORIGEN DE "CÁNDIDA"

Aquesta peça teatral neix del desig i la necessitat de posar-li veu als fongs vaginals que van habitar el cos de l'Anna durant dos anys: Qui són? D'on vénen? Per què encara hi són?

En voler escoltar la malaltia, una porta s'obre i un viatge s'inicia. Un diàleg amb les veus que s'amaguen al ventre comença. Posar llum per reconèixer parts d'una mateixa potser oblidades, desentranyar allò desconegut, donar-li forma i treure la veu des d'aquests llocs encara per recórrer, aquest és el punt de partida.

L'Anna, l'actriu, és qui posa el seu cos, la seva memòria, la seva història, la seva veu, la seva dansa, la seva vida. La Mercè, l'art terapeuta, l'acompanya des de l'escolta, la tendresa i l'expressió artística plàstica i corporal.

Aquest vol ser un camí per reconnectar amb la vagina, les ancestres i la força creativa interna. Un escenari on la bellesa li doni la mà al procés creatiu terapèutic.

© JOSEP TOBELLA

FITXA ARTÍSTICA

Idea original

Vagina de l'Anna Tamayo

Autoria

Anna Tamayo

Direcció

Anna Tamayo

Ajudants de direcció

José Tobella, Raquel Loscos

Interpretació

Anna Tamayo, Joange

Composició i música en directe

Joange

Acompanyament art terapèutic

Mercè Alegre

Assessora de moviment

Valentina Azzati

Escenografia

Anna Tamayo, Bárbara Massana

Vestuari

Mercè Alegre

Disseny de so

Joange

Disseny d'il·luminació

Valentina Azzati

Cartell i video

Núria Gàmiz

Amb la col·laboració de IATBA (Institut d' Arte teràpia de Barcelona) i Espai104

Agraïments

A les nostres mares, als nostres pares, a la família Tamayo Escalera per deixar-nos la seva història, al IATBA pels “haikús”, a la Bàrbara Massana per sostenir i pel seu recolzament incondicional, a la Neus Martínez per aportar una mirada nova, a la Núria Gàmiz pel cartell magnífic, al Jordi Puig per posar més llum a les llums, a la Raquel Loscos i al Salvador S. Sánchez pels seus consells gratuïts... Però sobretot GRÀCIES a **Gerard Tamayo** per la confiança cega.

LA CRÍTICA DIU...

Molts punts a destacar, però el primer de tots és el portar aquest tema a un escenari. I a més ho fa amb una poesia infinita i un desplegament de recursos molt ric (titella, clown, música i veu en directe, ...) i de qualitat.

Betty Enguix. Teatre Barcelona.

Anna Tamayo s'obre i ens explica-transmet-viu els picors, l'angoixa, anys de patir, la vergonya sense motiu, els mil remeis casolans, buscar segones i terceres opinions, la incomprensió de metges, els xarlatans que tot ho curen... També l'altra candidesa, la Anna nena, històries de filles, mares i àvies, records d'una època feliç i ingènua ... Aquesta part de autoficció (el meu gènere literari favorit últimament) em va encantar. Hi ha tendresa (l'avi!), humor, personatges molt ben perfilats amb només un traç, sinceritat, dolor...

Herbert Parodi. Teatre Barcelona.

Cándida es uno de esos montajes personalísimos que, desde la singularidad más absoluta se convierten en grito universal, el grito del dolor silenciado, de la liberación, de la esperanza.

Gema Moraleda. Somnis de teatre.

Càndida, a la Sala Fènix, és un monòleg que va molt més enllà de les dones. Ens parla a tots i a totes. A l'infant que tenia por i que tenia algú en qui agafar-se, i al que no tenia ningú.

Nicolas Larruy. Espectáculos BCN.

Cuando las luces se apagan y la realidad te vuelve a dar un manotazo en la cara, aplaudes, pero realmente te gustaría gritarle: "viva tu coño, Anna Tamayo". Por crear un espectáculo que hable claro, que no se esconde detrás de la careta de nada, que es tal com raja, que te lo puedes beber gota a gota o de un sorbo largo. Que te deja tocada, pero feliz porque no eres la única, porque cada vez somos más. Empoder@s o lo que sea. Pero somos. ¡No te lo dejes perder!

Elisa Díez. Butaques i Somnis.

EL PÚBLIC DIU...

georginatms te ha mencionado en un comentario: Espectacular Surto de veure una obra de teatre brutal, delicada i molt simpàtica! Quin bon art! Bravo! Aneu a veure @candida_annatamayo a la sala Fénix de bcn . Estan fins el 23 de setembre, no esperis més! .

desperatek ha comentado: Felicitats per aquest trànsit fantàstic i intens: del còmic al grotesc, al més íntim i al més necessàriament punyent; i per aconseguir que allò que és poètic faci que la carn sigui més crua i la distància amb els que estem a butaques s'escurci gairebé absolutament. Feina molt maca. 17 h

airinhernanz te ha mencionado en un comentario: Más obras como "Cándida" por favor. Más monstruas como @candida_annatamayo capaz de transmutarse en su cara. Más músicos como Joan. Más salas dando voz a las directoras, como en @salafenix. Más como esto. Gracias @mmartipallares y @sand_mol por llevarme. 15 h

 Elisa Díez
@Butaquesisomnis

Salgo de #Candida gritando: "Viva tu coño, Anna Tamayo" Pues eso que hagáis el favor de ir a la @SalaFenix Mañana vuelve a estar agotado 🍌🍌🍌

APARICIONES A LA PREMSA

EL PERIÓDICO. Carme Escales. 15/09/2018.

LA VANGUARDIA. Marta Campabadal. 11/09/2018

ANNA TAMAYO

actriu i dramaturga

Per a ella l'art és un portal d'autoconeixement que fa conscients els processos inconscients del seu cos, fent evident allò que es necessita comunicar. A Càndida s'exposa com mai, es reinventa i prova noves corporalitats. Descobreix veus del seu ésser que no podia mirar i descobreix també que el més personal és el més universal.

Graduada en Art Dramàtic pel Col·legi de Teatre, segueix la seva formació amb Txiki Berraondo, Manuel Lillo, Moreno Bernardi, Guillermo Angelelli i Daniel Veronese a Buenos Aires, i cursa primer i segon d'interpretació de text a l'Institut de Teatre. Actualment treballa en els teatre fòrums per a joves És de conya? i #1000likes de la cia Nus Teatre amb la qual també facilita tallers sobre igualtat de gènere i assetjament escolar. És membre fundador de la cia Casa Real i actriu dels muntatges de la mateixa Interior con goteras, El Gran Despropòsit, 17 simpàtiques maneres d'acabar amb el capitalisme (en gira) i Dante 56. Pell i ciment. Actriu d'un parell de campanyes escolars en francès per Espanya amb Teatre del Repartidor (Le fantôme de l'opéra i Dom Joan). Dirigeix els espectacles de Infants Terribles, branca infantil de la cia Casa Real. A nivell audiovisual participa en diversos curtsmetratges destacant DITS, curt finalista del Subtravelling 2017, Predictor de Juan Ramón Frías, Y con esto, ¿que? de Sílvia Subirós i protagonitza la web sèrie Big Banc. Acompanya i participa de la performance Mare meva ¿on ets? juntament amb Mercè Alegre i és professora de teatre de nens / es i adolescents.

JOANGE

músic i compositor

Segons el Joange l'art és morir-se de fred. A Càndida parla amb el seu violí generant ambients, acompanyant emocions. És la veu de l'ànima.

Titulat superior en pedagogia de l'instrument en l'especialitat de violí a l'Esmuc. Compositor aficionat professional. Integrant de nombroses bandes com Estúpida Erikah o Invisible Harvey, a més de diversos enregistraments en discs d'estils variats. Col·laborador teatral a la part musical i sonora en les obres In Transition (cia. Hermit Hut collective), Mary Shelley: Història d'una creació (cia. Sala Fènix) i Càndida (cia. Candida). Músic ocasional del Teatre dels Sentits. Component de l'equip de professorat de la EMMC-H, on desenvolupa la seva tasca docent en el projecte Tàndem amb orquestra a les escoles de primària. També col·labora amb la Riborquestra.

MERCÈ ALEGRE

co-creadora i art terapeuta

Graduada en el màster d'Art Teràpia Transdisciplinar per IATBA i llicenciada en Humanitats per la UPF, Barcelona. Art terapeuta, artista plàstica i educadora. Integrant de Les Comares, co-autores del llibre *Després del foc*. Realitza diverses performances art terapèutiques: *La vaca primavera* (Caixa Fòrum), *Dents de conill* (Pati Llimona) i *Mare meva on ets?* (IATBA). Participa en diverses exposicions col·lectives: *Encontre* (Cercle Artístic de Sant Lluç) i *Nosaltres*. Resignificant *Els nostres Cossos* (Casa Sagnier). Treballa com a voluntària en Glenora Farm, comunitat terapèutica de Vancouver Island, Canadà. Realitza visites guiades i tallers educatius a diferents entitats culturals de Barcelona i rodalies (Caves Freixenet, Gran Teatre del Liceu, Museu d'Història de Catalunya, Palau Güell, Casa Vicent). Condueix el taller de creació terapèutica *La Dona Arbre* a l'Espai La Tregua. Acompanya el procés creatiu i emocional de l'Anna Tamayo a Cándida.

Considera l'art com una ocasió per a reinventar-se i transformar-se. Li agrada explorar el potencial sanador que ofereix el joc creatiu i sovint es deixa guiar per la intuïció: l'art fa visible el que abans era invisible. A Cándida la Mercè s'ha implicat des de l'inici en la gestació del projecte, tant a nivell formal com de continguts. A través de les eines de l'art teràpia, ha acompanyat a l'actriu protagonista en el seu viatge més personal i visceral per a poder transformar una història real -la seva- en un espectacle.

SOBRE LA COMPANYIA

El nucli de la companyia es compon per l'Anna Tamayo, actriu i creadora teatral, i la Mercè Alegre, artista plàstica, art terapeuta, creadora i performer. Totes dues són companyes de vida, es coneixen des dels tres anys. Aquest tàndem es materialitza quan el 2016 la Mercè li proposa a l'Anna el projecte de *Mare meva, on ets?*, una peça artística anomenada "art cafè" que es presentaria al IATBA (Institut Art Terapèutic de Barcelona). L'aventura creativa comença i entre les dues teixeixen una peça teatral centrada en la malaltia de l'Alzheimer. Descobreixen que els resulta fàcil i enriquidor treballar juntes. Després de la química que sorgeix durant la creació i presentació de l'art cafè i gràcies també a la bona rebuda per part del públic, totes dues decideixen embarcar-se juntes en un segon projecte, posant de nou una malaltia en el centre de la trobada artísticoterapèutica. En aquest cas, la candidiasi (o càndides), afecció dermatològica els símptomes de la qual consisteixen en fortes i constants picors i coïssors a l'àrea genital femenina.

En ambdues ocasions una de les dues posava la seva vida personal, la seva ferida, al servei de l'art amb la intenció de desbloquejar, desfer nusos, alliberar tensions, crear bellesa i comunicar allò que realment li resultava essencial. L'altra l'acompanyava amb el seu silenci, la seva mirada, el seu cos, la seva ànima i els seus coneixements sobre art teràpia (Mercè) o teatre (Anna). Ara bé, en aquest segon projecte la companyia s'expandeix deixant lloc a un músic compositor violinista, Joange, a una coreògrafa, Valentina Azzati, i a un ajudant de direcció, José Tobella. Aquest és l'equip complet de CÁNDDIDA i amb totes aquestes disciplines juguem, durant un parell de mesos, posant allò més personal al servei de la bellesa artística. Totes aquestes veus han sumat espectacularitat a les propostes que neixien de l'Anna creant una peça sostinguda pel cos d'ella que cavalca a cavall entre el teatre, la dansa, la música i la bellesa plàstica.

L'art és una eina sanadora, posa llum a racons que desconeixem de nosaltres mateixes i fa que perdem la por a exposar-nos.

Aquest és el nostre motor d'acció.

CONTACTE

XAVI DEMELO
WWW.XAVIDEMELO.COM
CONTACTE: 653 246 340